

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: C.T. L.
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
pobytem Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
Vyšní Lhoty č.p. 234, 739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2024, č. j. OAM-1288/VL-VL17-HA06-2024, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá přezkumu v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o azylu“).

II. Skutková zjištění vycházející z obsah správního spisu

2. Žalobce podal dne 24. 9. 2024 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jedná se o jeho první žádost. Dne 25. 9. 2024 žalovaný žalobce tzv. přezajistil dle § 46 a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, a to do 10. 2. 2025.
3. Podání žádosti předcházelo rozhodnutí cizinecké policie ze dne 21. 9. 2024 o správním vyhoštění žalobce v délce jednoho roku. Žalobce cizinecká policie téhož dne zajistila z důvodu nebezpečí maření či ztížení rozhodnutí o správním vyhoštění. V průběhu správního řízení žalobce mj. uváděl, že ze země původu odcestoval v létě 2022 z ekonomických důvodů. Pobýval a pracoval v Polsku. Platnost jeho polského víza skončila 14. 7. 2023. I poté v Polsku pobýval a pracoval a žádal o pobytový titul. V létě 2024 odcestoval do České republiky, kde byl kontrolován cizineckou policií. Ta zjistila, že žalobce neměl v minulosti na území České republiky povolen žádný druh pobytu, platnost polského víza skončila 14. 7. 2023 a žádost žalobce po udělení pobytu polské orgány zamítlý dne 13. 2. 2024. Od příletu do Polska dne 13. 8. 2022 se žalobce nepřetržitě zdržoval v schengenském prostoru. Žalobce při výsledku účastníka správního řízení za přítomnosti tlumočníka z jazyka vietnamského výslovně sdělil, v návratu do země původu mu nebrání žádná překážka a nehrozí mu tam mučení, trest smrti, nelidské či ponižující zacházení nebo trest nebo jiné vážné nebezpečí. Na území České republiky či Evropské unie nemá žádné rodinné, ekonomické, sociální či kulturní vazby.
4. Žalobce poskytl dne 3. 10. 2024 údaje ke své žádosti o mezinárodní ochranu. Je bez náboženského přesvědčení, apolitický, ženatý, ve Vietnamu má tři nezletilé děti. Zemi původu opustil v roce 2022, cestoval do Polska na základě pracovního víza, poté v létě 2024 přicestoval do České republiky. Je zdravý, nemá žádné zdravotní problémy, je soběstačný. Nikdy nebyl trestně stíhán či odsouzen. O mezinárodní ochranu žádá z ekonomických důvodů, neboť má dluhy. Dluží vietnamské bance i soukromým osobám. Jiné důvody nemá.
5. Téhož dne žalobce při pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu za přítomnosti tlumočníka z jazyka vietnamského zopakoval informace poskytnuté v žádosti o mezinárodní ochranu. Upřesnil, že má dluhy pramenící z podnikání. Kdyby se vrátil do vlasti, obtěžovali by jej věřitelé a neměl by klidný život, obtěžovali by i jeho rodinu. Manželka pracuje na poli a sotva vydělá na obživu rodiny. Žalobce posílá peníze věřitelům. O mezinárodní ochranu žádá, neboť jeho žádost o prodloužení pracovního víza v Polsku byla zamítnuta a pro úřední českého víza nesplňuje podmínky.
6. Jako podklady pro vydání rozhodnutí žalovaný použil mj. zprávu o Vietnamu týkající se bezpečnostní a politické situace v zemi ze dne 4. 6. 2024, zohledňující stav k červnu 2024;

a Informaci Ministerstva zahraničních věcí ze dne 1. 2. 2024, týkající se půjček, úvěrů a lichvy ve Vietnamu.

7. Žalobce se s podklady rozhodnutí osobně seznámil dne 8. 10. 2024 za přítomnosti tlumočníka. Nenavrhoval žádné doplnění podkladů a neuvedl další informace ke své žádosti.
8. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uzavřel, že žalobce odmítá svůj návrat do Vietnamu toliko z ekonomických důvodů. Ze země původu vycestoval za prací: nejprve do Polska a poté do České republiky. V České republice chce zůstat a vydělávat peníze, aby je posílal do Vietnamu věřitelům. Jiné okolnosti svědčící pro skutečnost, že by byl ve vlasti pronásledován z důvodů předpokládaných v § 12 zákona o azylu nebo že by mu ve Vietnamu hrozila újma dle § 14a zákona o azylu neuvedl. Žádost žalobce o mezinárodní ochranu proto žalovaný vyhodnotil jako zjevně nedůvodnou.

III. Obsah žaloby

9. Proti zamítavému rozhodnutí brojí žalobce včasnou žalobu, v níž navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
10. Nejprve obecně vymezuje žalobní body výčtem zákonných ustanovení, které měl žalovaný porušit. Domnívá, že žalovaný nezjistil stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Též nedostal požadavku individualizace správního rozhodnutí.
11. Žalobce namítá, že mu žalovaný nedal možnost podat svou výpověď a neseznámil jej s možností vypovídat ohledně překážek, které mu brání v návratu do země původu.
12. Žalobce se dále domnívá, že žalovaný neměl postupovat dle de § 11a odst. 3 zákona o azylu a měl jeho žádost posoudit meritorně.
13. Žalobce rovněž uvádí, že mu věřitelé v zemi původu prostřednictvím jeho rodiny a známých vyhrožují. Žalobce se proto nemá, kam vrátit. Obává se, že v případě návratu bude pronásledován, vydírán a pravděpodobně i cílem fyzického násilí ze strany věřitelů, kteří pocházejí z kriminálního prostředí. Dokonce je ohrožen vězením. Těmito obavami se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval.
14. Žalobce má napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhuje jeho zrušení.

IV. Stanovisko žalovaného

15. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření odkázal na obsah spisu a napadeného rozhodnutí s tím, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou pouze ekonomické důvody.
16. Žalovaný dodal, že důvodem pro udělení mezinárodní ochrany není ani zhoršená ekonomická situace v zemi původu a s tím související ztížené životní podmínky. Poukázal na souvztažnou judikaturu.

17. Žalobce měl možnost uvést všechny důvody své žádosti; měl též možnost seznámit se s obsahem správního spisu, vyjádřit se ke shromážděným podkladům a navrhnout další podklady.
18. Žalovaný zdůraznil, že primárním zdrojem informací pro udělení mezinárodní ochrany je samotný žadatel, které nese břemeno tvrzení. Žalobce o obavě z pronásledování ze strany věřitelů nic netvrdil a uváděný azylový příběh nemohl žalovaný vyhodnotit jinak než jako důvod ekonomický.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. V napadeném rozhodnutí krajský soud nezjistil takové vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez návrhu nebo které by způsobovaly jeho nicotnost (srovnej § 76 odst. 2 s. ř. s.).
20. Při posuzování věci měl soud na zřeteli také § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 procedurální směrnice zakotvující povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 posledně uvedeného ustanovení lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje „úplné a *ex nunc* posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/5/EU“.
21. **Žaloba není důvodná.**
22. Ve značně obecných žalobních tvrzeních krajský soud identifikoval tyto nosné žalobní námitky: absence individualizace napadeného rozhodnutí, nedostatečné zjištění skutkového stavu a nezohlednění (až v žalobě poprvé uváděných) skutečností spočívajících v nebezpečí pronásledování a hrozby v zemi původu ze strany věřitelů. Žalobce má též za to, že žalovaný žalobci neumožnil podat svou výpověď ohledně překážek návratu do Vietnamu a že měl žádost žalobce o mezinárodní ochranu posoudit meritorně.
23. Krajský soud úvodem konstatuje, že se žalobce se mýlí, pokud v žalobě opakovaně tvrdí, že žalovaný ve věci aplikoval § 11a odst. 3 zákona o azylu (opakovaná žádost o mezinárodní ochranu). Žalovaný žádost žalobce posoudil a vyhodnotil ji jako zjevně nedůvodnou ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Shledal, že azylové důvody předestřené žalobcem nespovídají o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
24. Z tohoto pohledu pak vyznívá jako zcela lichá i námitka absence individualizace napadeného rozhodnutí. Je to naopak žalobce, který ve věci užil pravděpodobně zcela obecné a „formulářové“ žaloby, aniž by vůbec ověřil, zda její obsah souzní s napadeným rozhodnutím.

25. Azylový příběh nabízený žalobcem žalovaný posoudil dostatečným způsobem a ve světle obsahu správního spisu. Za situace, kdy žalobce žádné azylově relevantní důvody netvrdil a ani z uvedených zpráv se nepodává, že by snad žalobci mělo hrozit pronásledování nebo vážná újma ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu, považuje krajský soud odůvodnění napadeného rozhodnutí ve věci za dostačující. Žalovaný své rozhodnutí i přezkoumatelně odůvodnil. Je z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech a proč považoval žádost žalobce za zjevně nedůvodnou (srov. přiměřeně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015-45, či ze dne 7. 10. 2021, č. j. 7 As 146/2021-26).
26. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
27. Jak se podává z citovaného ustanovení, zákon o azylu umožňuje žalovanému zamítnout žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou mimo jiné tehdy, pokud žalobce uvádí pouze ekonomické důvody a současně neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona.
28. V přezkoumávané věci byly obě zákonem předpokládané podmínky naplněny. Žalobce jak v rámci údajů k podané žádosti, tak při pohovoru, netvrdil žádné azylově relevantní důvody, pro které by musel opustit svou zemi původu. Indicie žalovaný nemohl nalézt ani ve správním spise (viz informace sdělované žalobcem v řízení o správním vyhoštění). Žalobce naopak konzistentně tvrdil, že se nehodlá navrátit do Vietnamu z čistě ekonomických důvodů. Vietnam opustil za účelem práce; nejprve do Polska (ve kterém i po dobu jednoho roku disponoval pracovním povolením), poté do České republiky, avšak již v době, kdy platnost jeho pobytového oprávnění skončila a žádost o pobytový titul polské správní orgány zamítly. Platnost pobytového titulu žalobce skončila dne 14. 7. 2023. Od té doby se na území schengenského prostoru nacházel neoprávněně. V České republice žádá o azyl v úzké časové souvislosti s rozhodnutím o svém správním vyhoštění a proto, aby zde mohl vydělávat peníze a splácet dluhy věřitelům ve Vietnamu (jak bankovním institucím, tak soukromým věřitelům). Připouští rovněž snahu o legalizaci pobytu prostřednictvím azylového řízení. Jiné důvody nemá.
29. Žalobcem uváděné obavy byly v zásadě pouze hypotetické, nepředstavovaly jeho existenční ohrožení, přičemž k ekonomickým potížím žalobce evidentně nedochází z žádných důvodů uvedených v zákoně o azylu.
30. Rozhodovací praxe správních soudů je přitom již dlouhodobě ustálená v závěru, že ekonomické obtíže jistě mohou způsobovat žalobci reálné problémy v řadě oblastí života, nemohou však založit poskytnutí mezinárodní ochrany, a to ani podle § 12 a § 14a zákona o azylu (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2007 č. j. 5 Azs 15/2007-79, ze dne 27. 3. 2014, č. j. 10 Azs 40/2014-23, nebo ze dne 8. 9. 2020 č. j. 8 Azs 85/2020-27).

31. Stejně tak nemůže být azylově relevantním případné zhoršení ekonomické situace po návratu do vlasti původu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2019, č. j. 4 Azs 68/2019-54).
32. Krajský soud dodává, že ze správního spisu a z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že si žalovaný zajistil v posuzovaném případě informaci OAMP ze dne 4. 6. 2024 (Vietnam – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv), která zrcadlí stav v zemi původu žalobce k červnu 2024, jakož i zprávu zaměřenou na otázku půjček a úvěrů. Použitými zdroji a podkladem pro zprávu jsou například informace Amnesty International, OSN, Agentura EU pro azyl či Ministerstva zahraničních věcí USA.
33. Hodnocení bezpečnostní situace ve Vietnamu provedené žalovaným tak vyhovuje požadavkům uvedeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008 - 71, podle kterého „*informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“
34. Žalobce poprvé až v žalobě přichází s tezí, že bude (nikoli by mohl snad být, kdyby dluhy neplatil) v zemi původu pronásledován ze strany soukromých věřitelů. Obává se pronásledování, fyzického násilí, uvěznění pro dluhy, a to bez bližší souvztažnosti k jeho osobnímu příběhu.
35. Krajský soud vyzdvihuje, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38) je primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany samotný žadatel o udělení mezinárodní ochrany, z obsahu jeho žádosti se pak v následujících fázích řízení o udělení mezinárodní ochrany vychází. Žadatele stíhá břemeno tvrzení, které je dále doplněno i důkazním břemenem, jež je však již rozloženo mezi žadatele a správní orgán. Ten je taktéž povinen k tvrzením uvedeným v řízení o mezinárodní ochraně zajistit maximální možné množství důkazů a obstarat dostatečně přesné, aktuální a důvěryhodné informace o zemi původu žadatele. Dle konstantní judikatury zjišťuje správní orgán skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí v prvé řadě z žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41).
36. Žalobce v nynější věci neposkytl žalovanému žádné indicie k tomu, aby jeho azylový příběh mohl posuzovat z hlediska možných obav z pronásledování ze strany soukromých či bankovních věřitelů. Žalovaný si řádně obstaral aktuální podklady pro rozhodnutí věci (a to jak k obecně panující situaci ve Vietnamu, tak i k problematice půjček, úvěru a lichvy), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Judikatura sice dovodila možnost prolomení tohoto pravidla, avšak jen ve výjimečných případech. Důvod pro prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. dále vyplývá z čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice, podle něhož jsou členské státy EU povinny zajistit, aby měl žadatel v řízení o udělení mezinárodní ochrany k dispozici účinný opravný prostředek, jehož podstatou je úplné a ex

nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, a to alespoň v řízení o opravném prostředku u soudu prvního stupně. V případě České republiky se uvedené vztahuje na správní soudnictví u krajského soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Azs 288/2020-27). Aplikací čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice a jeho konkrétními dopady do soudního řízení správního se Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací praxe již opakovaně zabýval. V rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015-32, dovodil, že i za aplikace dotčeného článku procedurální směrnice lze uplatňovat pouze takové nové skutečnosti, které žadatel o udělení mezinárodní ochrany nemohl bez svého zavinění uvést již v řízení před správním orgánem. Současně zdůraznil, že „povinnost určenou čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU nelze chápat jako podporu bezdůvodného roztržštění vylíčení skutkového příběhu žadatele o mezinárodní ochranu v různých fázích řízení, včetně přezkumného soudního řízení. Jedná se o opatření, které má zamezit nesprávnému posouzení situace žadatelů ve světle aktuálních poměrů a závažných změn situace v zemi jejich původu či jejich osobních poměrů.“

37. K prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. prostřednictvím čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice může obecně dojít, avšak musí k tomu být relevantní důvod (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu 20. 12. 2023, č. j. 4 Azs 313/2023-29). V nyní projednávané věci ze spisového materiálu či z tvrzení žalobce nevyplynuly žádné skutečnosti, jež by ve smyslu výše uvedeného prolomení pravidla § 75 s. ř. s. vyžadovaly.
38. Krajský soud rovněž konstatuje, že žalobce v průběhu správního řízení disponoval tlumočnickem z jazyka vietnamského. Žádné výhrady k jeho osobě či k tlumočení samotnému žalobce nevznsl. Žalobci žalovaný umožnil se s obsahem spisu seznámit, žalobce žádné doplnění dokazování nenavrl a další skutečnosti ke své žádosti netvrdil. Žalovaný vedl pohovor zcela korektně jak hlediska procesního, tak i obsahového. Správní orgán rozhodující ve věci mezinárodní ochrany dal žalobci možnost předložit v úplnosti důvody své žádosti (srovnej přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2009, sp. zn. 5 Azs 40/2009). Ani skutečnost, že žalobce nedosáhl vysokého vzdělání, nemůže vést soud k závěru o pochybení správního orgánu při vedení pohovoru.
39. Námitka, že mu žalovaný neumožnil podat v průběhu řízení výpověď ohledně překážek návratu do země je proto zcela nedůvodná, ba účelová.
40. Obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42). Krajský soud shledal, že uplatněné žalobní námitky jsou obecného charakteru. Reaguje na ně proto toliko tak, že v napadeném rozhodnutí či v postupu žalovaného předcházejícímu jeho vydání neshledal porušení základních zásad správního řízení vymezených v § 2 až § 8 správního řádu a žalovaný svůj závěr o zjevné nedůvodnosti žádosti zdůvodnil s ohledem na skutkové okolnosti věci zcela dostatečně a přezkoumatelně. Žalovaný též pracoval s aktuálními informacemi o Vietnamu. Žalobce měl v průběhu správního řízení možnost uvést vše, co považuje za relevantní z hlediska udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný s ním vedl pohovor a poučil jej o povinnosti uvést pravdivě a úplně všechny skutečnosti nezbytné pro úplné zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí. Doplnění podkladů pro rozhodnutí žalobce nežádal.

41. Žalovaný svůj závěr o zjevné nedůvodnosti žádosti zdůvodnil s ohledem na skutkové okolnosti věci dostatečně a přezkoumatelně.
42. Mezinárodní ochrana je specifický institut sloužící jako ochranný štít lidem, kteří byli ve své vlasti pronásledováni či ohroženi vážnou újmou, nikoli univerzálním nástrojem pro legalizaci pobytu. Pokud má žalobce zájem setrvat v České republice, žít zde a pracovat, je zapotřebí, aby o to usiloval prostřednictvím institutů zákona o pobytu cizinců.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
44. Krajský soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobce, neboť takový účinek má žaloba v nynější věci již ze zákona.
45. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16. ledna 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně